

ת"פ 21435/06/19 - מדינת ישראל, ע"י יחידת תביעות ירושלים במשטרת ישראל נגד אחמד סנדוקה (עציר) - עניינו הסתיים, בלא לדיאב (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21435-06-19 מדינת ישראל נ' סנדוקה(עציר)
ואח'

בפני	כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י יחידת תביעות ירושלים במשטרת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. אחמד סנדוקה (עציר) - עניינו הסתיים
	2. בלא לדיאב (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י ב"כ
	עו"ד עוזי אברהם

גזר דין - נאשם 2

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן (תיקון מיום 18.2.21) בשלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב, על פי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) בצירוף סעיף 31 לחוק.
על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בשני מועדים, סייע הנאשם לאחר לגנוב שלושה כלי רכב, לרבות על ידי התנעתם בדרכים שאינן ידועות למאשימה.
ביום 24.2.21 הודה הנאשם במיוחס לו, והוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר לקראת טיעוני הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

2. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם בן 22, שלישי במשפחה בת ששה ילדים, מתגורר בבית הוריו. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ועזב את הלימודים מתוך חוסר עניין ומרצון לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם שלל בעיות לימודיות והתנהגותיות במהלך הלימודים, ותיאר השתלבות בשוק העבודה עד לשנה האחרונה, בה נחבל בידו ונגרם לו שבר עמוק באופן המקשה עליו השתלבות מחודשת בתעסוקה. שירות המבחן פירט את עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות, בגין עבירות דומות לעבירות בהן הורשע כעת ובגין איומים. שירות המבחן התרשם שמדובר בצעיר בעל מערכת ערכים נורמטיבית ובעל רצון לניהול אורח חיים תקין. צוין שבנעוריו התפתחו אצל הנאשם קשיים רגשיים שנבעו מהיותו בן למשפחה דלת אמצעים בעלת תפקוד הורי לקוי. על פי התסקיר, קשיים אלה הביאו אותו להתערות בחברה שולית ולהסתבכויות עם מערכת אכיפת החוק, להתנהגות אימפולסיבית ולאי הפעלת שיקול דעת הולם. עם זאת, לאור רצונו של הנאשם לתיקון

דרכיו ולאור ההשפעה המרתיעה שהייתה לשהותו במעצר במהלך ההליך הנוכחי, המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, ולהטיל מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, יחד עם ענישה צופה פני עתיד. עוד הומלץ להעמיד את הנאשם לפיקוח שירות המבחן למשך שנה, לצורך שילובו בהליך טיפולי המתאים לצרכיו.

3. ביום 2.5.22 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות שקבעה שהנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש:

4. **ב"כ המאשימה** עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים - בטחון הציבור והגנה על רכוש, וטענה שלעבירות רכוש מתווספת חומרה כאשר מדובר בעבירות כלפי רכבים, משום שמדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לתפיסה, היוצרות חוסר אונים אצל הקרבן. עוד תיארה את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל שתי הרשעות קודמות שאחת מהן בעבירות דומות. המאשימה סברה שמתחם העונש ההולם נע בין 5-10 חודשי מאסר בגין כל אישום, וטענה שעל תדירות המעשים להשליך על קביעת העונש בתוך המתחם. לאחר פירוט פסיקה במקרים דומים, עתרה המאשימה לעונש של 18 חודשי מאסר וענישה נלווית.

5. **ב"כ הנאשם** תיאר כיצד הנאשם קיבל אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן והבין שעולם הפשע לא משתלם, זאת גם לאור תקופת מעצרו - הן מאחורי סורג ובריה והן באיזוק אלקטרוני, שהשפיעו על מצבו הנפשי ועל מצבו הכלכלי גם יחד. לאור העובדה שהעונש שנגזר על המבצע העיקרי באירועים נשוא כתב האישום הוא שנת מאסר, עתר ב"כ הנאשם לעונש של מחצית העונש של המבצע העיקרי, בדרך של עבודות שירות.

6. **הנאשם** הביע צער על מעשיו ואמר שהוא רוצה לעבוד, להתקדם ולהתחתן, מבין כעת את חומרת מעשיו.

דיון והכרעה

7. כמפורט לעיל, הנאשם הורשע בביצוע שלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב, ועל העונש להיגזר בהתאם. מפאת ערך השוויון בפני החוק, משקבע כב' הנשיא הרבסט בתיקו של המבצע העיקרי שניתן להתייחס לאירועים כאירוע עברייני אחד המכיל בתוכו מספר אירועי משנה - כך אורה גם אני.

8. כידוע, קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. עבירת גניבת רכב פוגעת במספר ערכים מוגנים, ובהם שלום הציבור, בטחונו וקניינו. יתר על כן, ריבוי גניבות רכב גורם לנזק כלכלי לציבור כולו, וזאת בשל העלאת פרמיות הביטוח. זה מכבר עמד בית המשפט העליון על תופעת גניבת הרכב במדינה, ועל הפגיעה הקשה בחברה שזו יוצרת. ראו לדוגמה דבריו של כב' השופט רובינשטיין ב-ע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.05.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית

משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך.

10. נדמה שדברים אלה שנכתבו לפני למעלה מעשור רלבנטיים גם לימינו ולא איבדו מחשיבותם, שכן עבירות גניבת רכב עדיין נפוצות במחוזותינו, ולא יהא זה מוגזם לומר שזוהי "מכת מדינה" הממשיכה להכות באזרחי המדינה בעוצמה ניכרת. ראו למשל, ברע"פ 9267/17 **אבו עישא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.01.18), שם צוין כי "פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו" (פס' 10).

11. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נראה שמצד אחד, מדובר בשלושה אירועי גניבת רכב שעל הנזק שהסבו לבעלי כלי הרכש אין צורך להכביר במילים, שבוצעו תוך פרק זמן קצר, ושחלקו של הנאשם בהם היה משמעותי - התנעת הרכבים באופן שיקל על לקיחתם. מנגד, יוזכר שהנאשם מילא בהם תפקיד של סיוע בלבד למבצע העיקרי, ובסיוע בלבד הורשע.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שבמקרים דומים גזרו בתי המשפט עונשים של מספר חודשי מאסר בלבד, מאחורי סורג ובריח או בדרך של עבודות שירות: ת"פ (שלום ראש"צ) 24554-11-15 **מדינת ישראל נ' פואד עיסה** (נבו 04.01.2017); ת"פ (שלום פ"ת) 27221-11-14 **מדינת ישראל נ' מאהר קדח** (נבו 07.01.2016); פל"א (שלום ראשון לציון) 355565-16 **מדינת ישראל נ' נשאת אבו לבדה** (נבו 28.05.2017); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 14702-05-18 **סאמי שועיבי נ' מדינת ישראל** (נבו 10.07.2019).

13. לאחר עיון בפסיקה ולאור הנסיבות, אני מעמידה את מתחם העונש ההולם על חודשי מאסר ספורים, שיכול יורצו בדרך של עבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

קביעת העונש ההולם

14. הנאשם שלפניי הוא צעיר כבן 23, שהודה במיוחס לו ולקח אחריות וניכר שהוא מתאמץ לשקם את חייו ולצאת מן הבור אליו נקלע. אמנם, לנאשם הרשעות קודמות וחלקן אף בעבירות דומות לעבירות בהן הורשע כאן, אך שירות המבחן התרשם שהחוויה האחרונה הותירה בנאשם את חותמה ועל כן בא בהמלצה להשית עליו מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות בלבד. זאת, נוכח היות הנאשם בשלב גיבוש זהותו העצמית ומחשש שהחשיפה למציאות הכלא תשפיע עליו לרעה.

15. כמצוין לעיל, לחומרה יש לשקול את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל שתי הרשעות, אחת מן העניין. יצוין שאת העבירה הזו ביצע הנאשם בהיותו קטין ונשפט בבית משפט לנוער.

16. עוד יש לקחת בחשבון בהקשר זה את העונש שהושת המבצע העיקרי של עבירות גניבת כלי הרכב - שנת מאסר מאחורי מאסר ובריח. זאת, לאחר שהורשע בשלוש עבירות של גניבת רכב ובהתחשב בשני תיקים נוספים שצורפו להליך הנוכחי, וכן לאחר שהפר חמש פעמים את תנאי מעצר הבית שלו. לאור עקרון אחידות הענישה, יש לשמור על מדרג הולם בין שני הנאשמים שהורשעו במסגרת פרשה אחת, בהתחשב במידת האשמה שבבסיס המעשים בהם הורשעו. נקבע שעל הערכאות הדיוניות להקפיד על עקרון זה,

שזכה למעמד מיוחד בשיטת המשפט שלנו (ראו לעניין זה ע"פ 2166/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.05.18), בפסקה 10).

17. לאור זאת, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם באופן הבא:

א. 7 חודשי מאסר, שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייבץ ביום 23.6.22 בשעה 8:00 בפני הממונה על עבודות שירות, כלא באר שבע.

ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי - שלא יבצע עבירת רכוש.

ג. פיצוי לעדי תביעה 1 ו-5 ולעיריית בית שמש, בסך 750 ₪ לכל אחד. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.8.21.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד סיוון תשפ"ב, 13 יוני 2022, בהעדר הצדדים.